DECLARACIÓ DEL COMITÈ CENTRAL DEL P.S.U.C.

La llibertat de Santiago Carrillo, la seva legalització, així com la desaparició del T.O.P., coincidents amb l'arribada de l'any nou, són signes inequívocs que 1977 pot ser l'any de la llibertat per a tots els pobles d'Espanya.

Catorze mesos després de la mort del dictador, assistim al desmantellament de la "democràcia orgànica" creada pel franquisme; ens trobem davant una situació, fluida i contradictòria, que si bé no respon a les condicions d'una democràcia plena, tampoc no podem qualificar pròpiament de franquista.

Els hereus del "Régimen del 18 de julio", sota la pressió democràtica de la societat espanyola, han anat més enllà dels seus propòsits inicials de fer canvis de façana en l'edifici del franquisme per deixar-ne intactes els fonaments. Del reformisme continuista del tàndem Arias-Fraga hem passat a un reformisme -el del govern Suárez- que s'ha vist forçat a acceptar una part de les exigències de l'oposició democràtica. La ruptura democràtica, és a dir, la liquidació de les institucions franquistes i l'establiment d'institucions democràtiques, es configura així com un procés difícil i complex en el qual intervé no solament la pressió del poble i de les forces democràtiques sinó també la repercussió que aquesta pressió exerceix sobre l'actitud del govern, que necessita fer cada cop més creïble la seva proposta reformista. En assumir una part de les exigències rupturistes, el govern del senyor Suárez ha aconseguit desdibuixar els perfils de la ruptura -perfectament nítids enfront del continuisme- però, alhora, ha contribuït a accelerar el procés de democratització efectiva del nostre país. I aquest procés esdevé ja clarament irreversible: ni les forces democràtiques tolerarien un retrocés ni el mateix govern està en condicions de retrocedir si vol mantenir una certa iniciativa que li permeti de controlar el ritme dels canvis polítics.

Enfront del projecte governamental, consistent en atorgar una democràcia limitada que asseguri el manteniment dels ressorts fonamentals del poder en mans dels grups socials que l'han monopolitzat durant prop de quaranta anys, el conjunt de l'oposició reclama una democràcia plena que faci efectiu l'exercici de la sobirania del poble. Democràcia sense exclusions o democràcia retallada, heus ací el centre del combat polític, l'expressió concreta, avui, de la batalla entre reforma i ruptura.

. . . . .

Per legitimar i institucionalitzar el seu projecte, el govern ha anunciat la celebració d'eleccions parlamentàries. L'anunci d'aquestes eleccions i l'exigència que es celebrin amb plenes garanties democràtiques han eixamplat la unitat de l'oposició, que ha encarregat a la "Comissió dels Nou" la negociació d'aquestes garanties amb el govern. L'inici efectiu de la negociació, que el govern no pot retardar ni un dia més després de la derrota aplanadora dels "ultres" en el darrer referèndum, és absolutament imprescindible per a seguir avançant cap a la democràcia autèntica. Per això, el Comitè Central del P.S.U.C. dóna ple suport a l'esmentada comissió i a la presència en ella de Jordi Pujol, secretari general de C.D.C., que representa la voluntat negociadora de l'Assemblea de Catalunya i de les principals forces polítiques i sindicals catalanes. La presència de Catalunya a la "Comissió dels Nou" crea condicions més favorables per a la lluita pel reconeixement dels principis i institucions configurats a l'Estatut de 1932.

El Comitè Central del P.S.U.C. crida tots els catalans a donar suport a la campanya "Volem l'Estatut", promoguda per l'Assemblea de Catalunya, organisme que manté plenament la seva vigència al nostre país, contràriament a la idea expressada recentment pel senyor Tarradellas. El Comitè Central del P.S.U.C. entén que el discurs del president de la Generalitat expressa una posició utòpica i contrària als interessos de Ca-

talunya, en insistir en la seva proposta de negociació separada, que ignora que la llibertat a Catalunya és indestriable de la llibertat a tot Espanya.

El Comitè Central del P.S.U.C. considera que la promulgació de l'amnistia total és la mesura més urgent i constitueix una condició indispensable per a la normalització política d'Espanya. Crida, per tant, tot el poble de Catalunya a fer un nou esforç per imposar-la, ara.

La legalització dels partits i sindicats sense discriminació de cap mena és una premissa i una exigència del procés de democratització del país. Per aquesta raó, la discriminació que el govern intenta establir contra els comunistes és la negació mateixa de la democràcia. Aquesta discriminació apunta no solament contra els comunistes sinó també contra els qui reivindiquen les llibertats nacionals de Catalunya, Euskadi i Galícia, i tendeix a mantenir la classe obrera sotmesa a l'explotació i al domini del gran capital, consubstancials al règim franquista.

Aconseguir les set condicions fixades per l'oposició és l'objectiu polític fonamental del moment, objectiu que a Catalunya es concreta en la triple exigència de "Llibertat, Amnistia i Estatut d'Autonomia", expressada a bastament pel nostre poble.

Facilitar l'acompliment de les set condicions és una responsabilitat indefugible del govern. Si no atén aquesta responsabilitat, les properes eleccions legislatives tindran el valor d'una paròdia que no servirà per legitimar ningú. En l'actual situació d'Espanya, caracteritzada per la manca de llibertats plenes, les eleccions han de servir per a elegir unes Corts constituents plenament sobiranes que elaborin i aprovin la futura constitució del país. El P.S.U.C. expressa el seu convenciment que l'oposició democràtica unida està en condicions de convertir les eleccions de la reforma en eleccions plenament lliures a Corts Constituents.

Amb aquest convenciment, el P.S.U.C. ha aprovat els principis generals del seu programa electoral i ha decidit nomenar els companys que encapçalaran les llistes del Partit a les properes eleccions.

La voluntat del P.S.U.C. de ser present a la campanya electoral és una expressió de la decisió dels comunistes catalans de no cedir ni un pam de terreny al reformisme, de guanyar la llibertat sense exclusions, de conquerir l'amnistia, de contribuir a crear una correlació de forces que faci possible la consecució de l'Estatut. Els comunistes considerem la campanya electoral com una gran batalla política que permeti imposar els set punts acordats per la "Comissió dels Nou" i afermar, alhora, de manera rotunda, la nostra presència en la vida pública dels país.

D'acord amb la importància d'aquesta batalla, el Comitè Central del P.S.U.C. crida totes les seves organitzacions i militants a preparar efectivament la campanya electoral i a fer-ho com si ja fóssim legals, sense esperar la convocatòria electoral formal ni l'anunci de la nostra legalització. Tota l'activitat del Partit ha de situar-se des d'aquest moment en la perspectiva electoral com la forma més adequada per a guanyar, en el trancurs de la campanya, la democràcia plena, sense exlucions.

. . . . .

L'exigència de democràcia pren una major urgència davant una situació econòmica que esdevé cada cop més greu i que afecta de manera particularment dramàtica a la classe obrera. El Comitè Central del P.S.U.C. expressa el seu suport a la lluita dels treballadors per aconseguir millores socials i econòmiques i els crida a assumir amb plena responsabilitat el paper protagonista que els correspon en la conquesta de la llibertat. La lluita dels treballadors i de les masses és, avui com ahir, una condició d'aquesta conquesta i de la seva consolidació. Al mateix temps, el Comitè Central del

P.S.U.C. crida els militants del Partit a prestar tot el seu suport a la consolidació organitzativa de la Confederació Sindical de la Comissió Obrera Nacional de Catalunya.

. . . . .

El Comitè Central del P.S.U.C. crida totes les seves organitzacions a preparar la celebració del IV Congrés del Partit sobre la base del Projecte-Programa, que en constitueix les tesis, i a fer-ho de manera que la tasca de preparació del Congrés contribueixi a la conquesta de la llibertat i a fer del P.S.U.C. un autèntic partit de masses, capaç de construir, conjuntament amb altres forces progressistes, el socialisme en la democràcia.

El Comitè Central del PARTIT SOCIALISTA UNIFICAT DE CATALUNYA

Barcelona, 9 de gener de 1.977